

Jubileumi köszöntő Szürnyegen

2020. június 14-én az úrnapi istentisztelet keretében három jubiláló gyülekezeti tag köszöntésére került sor templomunkban. Isten kegyelméből idén tavasszal betöltötte 80. születésnapját id. Demes Tibor ny. lelkipásztor, aki nyugdíjas éveit hitvestársával együtt a mi kis községünkben éli. Nagytiszteletű úr e gyülekezetben évtizedeken át hűségesen betöltötte lelkipásztori szolgálatát, és mindmáig szeretett, megbecsült emberként köztiszteletnek örvend a község és a gyülekezet közösségében is. E sorok írója a köszöntő beszédben kiemelte, hogy az ünnepeket derekasan helytállt az egyházi, gyülekezeti, családi és társadalmi élet minden területén, amit szavaival, viselkedésével, példamutatásával és egész életével bizonyít. Mindazon értékeket, amelyeket képvisel és ápol, utódai és gyülekezetei is tovább viszik és hagyományozzák az utódokra. A jubiláló lelkipásztor hálattal szívvel mondott köszönetet Teremtő Urának minden áldásért és jótéteményért, amelyben őt, hitvestársát és családját e napra gondviselő kegyelmében eljuttatta.

Gyülekezetünk gondnoka, Gönczi Árpád, idén májusban töltötte be életének 60. születésnapját. E sorok írója a köszöntésben kiemelte gondnokunk szerénységét és alázatát és azt, hogy e mögött nagy áldozatkészség, munkabírási, mindenkor tenni akarás húzódik meg. Mindezen erényeit bizonyítja a parókia felújításánál végzett mindennapi munkája, a betöltött gondnoki és pénztárnoki funkció és minden, a gyülekezet javára vállalt és végzett munkásság, amely gondnokunk odaadó szolgálatát bizonyítja. Adja az Úr, hogy minden gyülekezetnek ilyen kiváló és lelkiismeretes gondnoka legyen hosszú időn át!

Jeso Béla, gyülekezetünk egyik presbitere is jubilált, ő is 60. születésnapját töltötte be Istenkegyelméből a közelmúltban. E sorok írója a köszöntő beszédben elmondta, hogy a presbiter testvér mindnyájan dolgozó, szorgalmas emberként ismerhetjük, aki az eddigi életére való visszatekintésében hálát adhat mindazért, ami számára sikert, örömet, megbecsülést és megvalósult álmokat jelent. A gyülekezet pedig megköszöni a presbiter testvérnek mindazon munkáját és szolgálatát, amellyel hozzájárult a gyülekezeti közösség javainak gyarapításához. Adjon az Úr neki továbbra is erőt, egészséget és hosszú életet családjá és gyülekezete körében!

E szép alkalomért is legyen egyedül Istené a dicsőség! Soli Deo Gloria!

Kozár Péter, lkp.

Viac fotografíí nájdete vo fotogalérii

Opatrenie Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia - hromadné podujatia - bohoslužby zo dňa 05.05.2020

Zverejnené: 06.05.2020

50 éves házassági évforduló

A Szürnyegi Egyházközségben 2018. október 14-én az úrnapi istentisztelet keretén belül ünnepi köszöntésre is sor került. Ezen a napon adott hálát a Mindenható és Gondviselő Istennek id. Demes Tibor, gyülekezetünk nyugalmazott lelkipásztora és hitvestársa azért, hogy Isten kegyelméből ötvenedik házassági évfordulójukat ünnepelhették. Ez alkalomból a gyülekezet lelkipásztora, e sorok írója köszöntötte az aranylakodalmát ünneplő házaspárt a 23. zsoltár 1-3 versével. Köszöntő beszédében kiemelte, hogy Jézus Krisztus, a jó Pásztor az, aki e mai napra eljuttatta erőben, egészségben az ünneplő házaspárt. Ő adott nekik kellő testi-lelki erőt, bölcsességet, kitartást és türelmet a gyülekezetekben töltött szolgálati évek alatt, és Ő áll mellettük mindmáig, igaz ösvényen vezetvén őket az Úr szent nevéért.

Ezt követően gyülekezetünk gondnoka szívélyes szavakkal és virágcsokorral köszöntötte a házaspárt, a templomból való távozáskor pedig minden jelenlévő gyülekezeti tag kézfogással és kedves szavakkal gratulált az ünnepelteknek. Ezért a szép alkalomért is Istennek legyen hála!

Mgr. Kozár Péter

Jubiláló presbiter köszöntése

2018. szeptember 30-án a Szürnyegi Egyházközségben az úrnapi istentisztelet keretén belül gyülekezetünk jubiláló presbiterét, Benei Lászlót köszöntöttük fel, aki Isten kegyelméből betöltötte életének 80. esztendejét. Laci bácsi szép kora ellenére ma is aktív, oszlopos tagja gyülekezetünknek, a presbiterek között ő a rangidős. E szép ünnepnapon a gyülekezet lelkipásztora, e sorok írója igei köszöntéssel gratulált a jubiláns presbiternek a Jelenések 2:10b alapján, és átadta gyülekezetünk ajándékát, egy újfordítású családi Bibliát. A lelkipásztor megköszönte a gyülekezet és saját maga nevében a presbiterestvér eddigi hűségese szolgálatát és a munkálatokban való helytállását, és kérte az ő további életére Isten gazdag áldását.

Ezután gyülekezetünk gondnoka virágcsokorral és kedves szavakkal köszöntötte az ünnepeletet, a templomból való távozáskor pedig valamennyi presbiter és gyülekezeti tag egy kézfogással köszöntötte az ünnepeletet. Istennek legyen hála e meghitt alkalomért!

Szeretethíd Szürnyegen 2018

Isten kegyelméből 2018. május 26-án hagyományosan sor került gyülekezetünkben a Szeretethíd megtartására. Gyülekezetünk tagjai reggel 9 órára gyűltek össze a lelkészi hivatal udvarán. Az egybegyűlteket a gyülekezet lelkipásztora köszöntötte, majd egy csöndes imádságot követően Kalán Viktor, gyülekezetünk presbitere, ismertette a munkatervet. A program keretén belül a csoport két részre oszlott. Egyik része református templomunkhoz vonult, a másik része pedig hozzákezdett a parókia kertjének elkerítési munkálataihoz.

A templom épületében nagytakarítás zajlott, beleértve a szőnyegek felújítását, ablakmosást, porszívózást a templompadok ülészárnáinak felújítását. A templom körül megkapálták a virágágyásokat, lemetszették a gallyakat, megisztították a gyomos részeket, lemosták a korlátot. A délig tartó munkálkodást már szintén hagyományos szeretetvendégség követte a helyi alapiskola udvarán a község polgármesterének szervezésében. Istené legyen a hála és a dicsőség az együtt töltött órákért, az elvégzett munkáért, amellyel idén ismét szebbé tettük parókiánk és templomunk környékét.

Mgr. Kozár Péter

 Szövegekői kép 1

 Szövegekői kép 3

 Szövegekői kép 4

 Szövegekői kép 5

 Szövegekői kép 6

 Szövegekői kép 8

 Szövegtörzsi kép 9

 Szövegtörzsi kép 10

A férj borzasztó fejfájással ébredt.

Erőt vett magán és kinyitotta a szemeit.

Az első dolog, amit meglátott, néhány szem aszpirin

és egy pohár víz volt az éjjeliszekrényen.

Felült és a ruháit látta maga előtt tisztán és vasaltan.

Körülnézett a szobában és úgy találta,

hogyminden a legnagyobb rendben,

sehol egy folt, minden tiszta.

Ugyanez volt a helyzet a ház többi részével is.

Bevette az aszpirint, majd észrevett egy cetlit az asztalon.

“Drágám, reggeli a tűzhelyen, korán elmentem, bevásárolni. Szeretlek.”

Igy aztán lement a konyhába, és megbizonyosodott róla,

hogyminden meleg reggeli, a kávé és újság várja.

A fia is az asztalnál ült és evett. Az apa megszólalt:

Mi történt tegnap éjjel?

Azt mondja a gyerek:

Hát, hajnali 3 után jöttél haza tök részegen.

Összetörtél pár bútort, végighánytad a lakást

és szerezteél egy jó nagy monoklit a szemed alá, amikor belebotlottál az ajtóba.

Összezavarodva kérdezte a férj:

Akkor miért van mégis minden rendben és tisztán,

a reggeli pedig az asztalon vár?

Hát csak azért, mert amikor a Mama berángatott a hálósobába,

és megpróbálta levenni rólad a nadrágot, azt mondtad:

“Hölgyem hagyjon békén, nős vagyok!”

A 95 TÉTEL

Írta és közzétette LUTHER MÁRTON (1483-1546) német reformátor 1517. október 31-én Wittenbergben, a vártemplom kapujára szögezve.

Az igazság kiderítése s és igyekezetétől indítva, megvitatásra kerülnek az alábbi tételek Wittenbergben, tisztelendő Luther Márton atya, a szabad művészetek és a szent teológia magisztere s ugyanott ezeknek rendes előadója elnökletével. Ezért kéri, hogy akik nem jelenhetnek meg ezeket velünk élőszóban megvitatni, tegyék meg távolból írásban. A mi Urunk Jézus Krisztus nevében. Ámen.

1. Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: "Térjtek meg!" - azt akarta, hogy a hívek egész élete bűnbánatra térés legyen (Mt 4,17).
2. Ezt az ígét nem vonatkoztathatjuk a bűnbánat szentségi gyakorlására, azaz a bűnvallásra és a jóvátételre, ami a papok közreműködésével történik.
3. De nem is vonatkoztathatjuk kizárólag csak a belső bűnbánatra, mert a szív töredelme mit sem ér, ha nem hozza magával külsőleg a bűnös mivoltunk elleni sokoldalú halálos küzdelmet.
4. Ez a gyötrődő küzdelem tehát mindaddig tart, míg az ember gyűlöli vétkeket önmagát (ez az igazi belső bűnbánat), vagyis a mennyek országába való bemenetelig.
5. A pápa nem akar senkit mentesíteni és nem is mentesít a jóvátévő bűnhődéstől, hanem csak attól, amit saját illetékességében vagy az egyházi jogszabályok szerint maga rótt ki.
6. A pápa nem bocsáthat meg másként egyetlen vétkeket sem, csak azáltal, hogy azt Istentől megbocsátottnak jelenti ki és fogadja el. Viszont kétség kívül megbocsáthatja az ő számára fenntartott eseteket: ezek semmibevétele esetén a vétkekesség kívül megmarad.
7. Isten senkinek nem bocsátja meg vétkeit anélkül, hogy egyszermind alá ne vetné a megalázkodót mindenben a helyette eljáró papnak.
8. A bűnbánati egyházzogszabályok csak az élőkre érvényesek, és azok szerint haldoklókra semmit sem szabad kiróni.
9. Ennélfogva jót tesz velünk a Szentlélek a pápa által, mikor (a pápa) a rendelkezéseiben mindig kivétellel teszi a halál óráját és a szükséghelyzetet.
10. Képzetlenül és hibásan járnak el azok a papok, akik a haldoklóktól egyházzogszabály szerinti bűnbánati teljesítményt követelnek a purgatóriumban.
11. Bizonyosnak tűnik, hogy azt a konkolyt, hogy az egyházzog szerinti jóvátévő bűnhődést át lehet változtatni purgatóriumbeli bűnhődésre, akkor hintették el, mikor a püspökök aludtak.
12. Régebben az egyház által meghatározott büntetéseket nem a feloldozás után, hanem a feloldozást megelőzően szabták ki, hogy ezzel próbára tegyék a töredelem őszinte voltát.

13. A haldoklók halálukért mindennel megfizetnek, és az egyházi szabályok számára már halottak, joggal illeti meg őket az azoktól való feloldás.
14. A haldoklóban lelki épségének és szeretetének tökéletlensége szükségképpen nagy félelmet támaszt, annál nagyobb, minél tökéletlenebb volt.
15. Ez a félelem és borzadás magában is elég (hogy mást ne mondjak) a purgatóriumi szenvedést előidézni, mivel a reménytelenség borzalmával határos.
16. Láthatjuk, hogy a pokol, a purgatórium és menny úgy különbözik egymástól, mint reményvesztés, a kétséggel küzdés és a biztonság.
17. Látható, hogy a lelkeknek a purgatóriumban arra van szükségük, hogy mind félelmük fogyjon, mind szeretetük szaporodjék.
18. Nem látszik bizonyítottnak sem érvekkel sem szentírási helyekkel, hogy (a purgatóriumban lévő lelkek) kívül lennének a szeretetet kiérdemlő vagy azt fokozó állapotban (Isten irgalmán).
19. De az sem látszik bizonyítottnak, hogy legalábbis mindnyájan biztosak és biztonságban vannak boldogságra jutásuk felől, jóllehet mi ebben teljesen bizonyosak vagyunk.
20. Tehát a pápa a minden bűnhődés teljes elengedésén nem egyszerűen minden bűnhődés elengedését érti, hanem csak az általa kiróttát.
21. Tehát tévednek azok a búcsúhirdetők, akik azt mondják, hogy a pápa bűnhődés elengedése ez embert minden bűnhődéstől feloldja és megmenti.
22. Éppenséggel semmit nem enged el a purgatóriumban levő lelkeknek, amit ebben az életben kellett volna az egyházi jogszabályok szerint teljesíteniük.
23. Ha valaki egyáltalán megkaphatja minden bűnhődése valamilyen elengedését, akkor biztos, hogy ezt csak a legtökéletesebbek kaphatják meg, tehát igen kevesen.
24. Természetesen az emberek legnagyobb részét becsapják, amikor nagy hanggal, minden megkülönböztetés nélkül ígérik meg nekik a bűnhődés feloldását.
25. Amilyen hatalmas van a pápának a purgatórium felett, ugyanolyan hatalmas van bármely püspöknek vagy lelkésznek a maga püspökségében, illetve gyülekezetében.
26. Nagyon jól teszi a pápa, hogy a (purgatóriumban lévő) lelkeknek nem a kulcsok hatalmával ad elengedést, (amivel (ott) nem rendelkezik), hanem közbenjáró könyörgés által.
27. Emberi balgaságot hirdetnek, amikor azt mondják, hogy mihelyt a ládába dobott pénz megcsörren, a lélek azonnal a mennybe száll.
28. Csak annyi bizonyos, hogy a ládában megcsörrenő pénz által nagyra nőhet a haszonlesés és a kapzsiság. Az egyház közbenjáró szolgálatának eredményessége azonban egyedül Isten jótetszésétől függ.
29. Ki tudja, hogy vágyódik-e minden purgatóriumban lévő lélek arra, hogy őt onnan kiváltsák? A legenda szerint sem Szeverinus, sem Paszkális (pápák) nem igényelték ezt.
30. Senki sem biztos a maga töredelmének valódsága felől, még kevésbé a következmény: a teljes elengedés felől.
31. Amilyen ritka az igazán bűnbánó ember, épp olyan ritka az igazán elengedést nyerő, vagyis nagyon ritka.
32. Örök büntetést kapnak tanítóikkal együtt, akik a búcsúcédulákkal biztonságban hiszik magukat az üdvösségük dolgában.
33. Nagyon kell óvakodnunk azoktól, akik azt mondják, hogy a pápának azok az elengedései (azaz búcsúi) Istennek ama fölbecsülhetetlen ajándék, amely által rendbe jön az ember dolga Istennel.
34. Ugyanis a búcsúnak ez a kegyelme csak a bűnbánat szentségével (és) ember által kiszabott jóvátévő bűnhődésre vonatkozik.
35. Nem keresztyénséget prédikálnak, akik azt tanítják, hogy aki lelkeket akar kiváltani vagy gyónási kiváltságot vásárolni, annak nincs szüksége töredelemre.
36. Minden igazán szíven talált keresztyén részesül a bűnhődésnek és a vétkességnek teljes elengedésében búcsúcédula nélkül is.
37. Aki csak igazi keresztyén, akár élő, akár halott, az részese Krisztus és az anyaszentegyház minden kincsének, s ezt Isten adta néki, búcsúcédula nélkül is.
38. A (bűnhődés) pápai elengedését és a (kegyelemben) részesítést mégsem szabad semmiképpen sem megvetni, mert az (mint mondtam) az isteni elengedés kinyilvánítása.
39. A legképzettebb teológusnak is igen nehéz egyszerre megtapasztalnia a nép előtt a bőséges búcsút és az igaz töredelmet.
40. Az igazi töredelem keresi és szereti a bűnhődést, viszont a búcsú bősége elkényelmesít és a bűnhődést gyűlöletessé teszi, legalábbis esetenként.
41. Óvatosan kell az apostoli (azaz pápai) búcsút prédikálni, nehogy a nép félreértse és elébe helyezze azt a szeretet jócselekedeteinek.
42. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a pápa véleménye szerint a búcsúvásárlás semmilyen tekintetben nem állítható egy sorba az irgalmasság cselekedeteivel.
43. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy jobb dolgot tesz, aki a szegénynek ad, vagy a rászorulónak kölcsönöz, mint hogyha búcsút vásárol.
44. Ugyanis a szeretet cselekedete által nő a szeretet és javul az ember, de a búcsú által nem lesz jobb, csak a bűnhődéstől mentesebb.
45. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy aki látja a rászorulót és azt elhanyagolva búcsúra költ, az nem a pápa elengedését szerzi meg, hanem Isten rosszállását.
46. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy - hacsak nem dúskálnak a fölöslegben - mindazt, ami az élet fönntartásához szükséges, tartsák kötelességüknek házuknépe javára fordítani és semmiképp se pazarolják búcsúkra.
47. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a búcsúvásárlás nem parancsolat, hanem szabad döntés dolga.
48. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a pápa a búcsúban való részesítéssel inkább az érte való áhítatos imádkozást akarja elérni sem mint a készpénzt, mert az előbbire nagyobb szüksége van.
49. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a pápa búcsúi akkor hasznosak, ha nem beléjük vetjük bizalmunkat. Viszont nagyon ártalmasak, ha általuk elvész az istenfélelmünk.
50. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy ha a pápa tudna a búcsúhirdetők zsarolásairól, azt akarná, hogy inkább égjen porig Szent Péter bazilikája, mint azt, hogy juhainak bőréből, húsából és csontjából épüljön fel.
51. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a pápa, ha szükséges volna, kész lenne (ahogy illik) még Szent Péter bazilikájának eladása árán is saját pénzéből segíteni azokat, akiknek legtöbbször némely búcsúhirdetők kicsalják a pénzüket.
52. Hiábavaló a búcsúcédulák alapján bízni az üdvösségben, még ha a búcsúmegbízott, sőt akár a pápa a saját lelkével kezeskednék is érte.

53. Krisztus és a pápa ellenségei azok, akik a búcsú hirdetése miatt Isten ígését más templomokban teljesen elnémítják.
54. Jogsérelem éri Isten ígését, ha ugyanabban a prédikációban ugyanannyi vagy több időt szentelünk a búcsúnak, mint Isten ígéje hirdetésének.
55. A pápa gondolata szükségképpen az, hogy ha a csekély értékű búcsút egy haranggal, egy díszfelvonulással és egy szertartással ünneplik, akkor az evangéliumot, ami a legnagyobb dolog, száz haranggal, száz díszfelvonulással, száz szertartással kell hirdetni.
56. Az egyház kincse, amelyből a pápa a búcsú nincs eléggé megnevezve, és Krisztus nép is ismeri azt.
57. Nyilvánvaló, hogy itt nem mulandó javakról van szó, mert azokat sok egyházi szónok nem egykönnyen osztogatja, hanem inkább gyűjti.
58. De nem is Krisztus és a szentek érdemeiről van szó, hiszen azok mindenkor, a pápa közreműködése nélkül is, munkálják a belső ember számára a kegyelmet, a külső ember számára pedig a keresztet, a halált és a poklot.
59. Szent Lőrinc ugyan azt mondta, hogy az egyház kincse a szegények, de ő korának szokásos kifejezésével élt.
60. Nem vakmerőség kimondani, hogy az egyház kincse: az egyház kulcsai (melyeket Krisztus érdeméért kapott).
61. Világos ugyanis, hogy a bűnhődés elengedésére és a (meghatározott) esetekre (vonatkozóan) elegendő a pápának a saját hatalma.
62. Az egyház kincse valójában Isten dicsőségének és kegyelmének szent evangéliuma (örömhíre). De ezt méltán igen gyűlölik, mert elsőkből utolsókka tesz.
63. De ezt méltán igen gyűlölik, mert elsőkből utolsókka tesz.
64. A búcsúk kincsét viszont igen kedvelik, mert utolsókból elsőkké tesz.
65. Az evangélium kincse olyan háló, amellyel egykor az anyagi javak embereit halászták.
66. A búcsú kincse pedig olyan háló, amellyel ma az emberek anyagi javait halásszák.
67. A búcsú, amiről a búcsúhirdetők azt hirdetik, hogy a legnagyobb áldás, - valóban az, de a kereset szempontjából.
68. Valójában azonban a búcsú az Isten kegyelméhez és a kereszt jóságához mérten a legeslegkisebb dolog.
69. A püspökök és a lelkipásztorok (jogilag) kötelesek az apostoli búcsú hirdetőit teljes tisztelettel fogadni,
70. arra, hogy ezek ne a maguk álmaikat hirdessék a pápa megbízása helyett.
71. Aki az apostoli búcsú igazsága ellen szól, kiátkozást és gyalázatot érdemel,
72. de áldott, aki gondosan eljár a búcsúhirdető szavainak önkénye és önfejlésére ellen.
73. Ahogy a pápa is joggal sújt le villámával azokra, akik a búcsú ügyben bármi módon csalást követnek el,
74. de sokkal inkább készül villámával lesújtani azokra, akik a búcsúk ürügyén a szent szeretet és a való igazság kijátszásán mesterkednek.
75. Őrütség azt vélni, hogy a pápai búcsúk akkorák, hogy feloldozhatják az embert, még ha valaki képtelenséget mondva - az Istenszülő (Máriát) erőszakolta volna is meg.
76. Ellenkezőleg azt állítjuk, hogy a pápai búcsúk a vétkekesség tekintetében a búcsú alá eső legkisebb bűnököt sem vehetik el.
77. Az a szóbeszéd, hogy maga Szent Péter sem adhatna nagyobb kegyelmet, ha ő volna most a pápa - káromlás Szent Péter és a pápa ellen.
78. Ellenkezőleg azt állítjuk, hogy neki is és bármelyik pápának is nagyobb erői vannak, tudniillik az evangélium, a gyógyítások kegyelmi ajándékai stb. 1Korinthus 12,9-10. szerint.
79. Káromlást szól, aki azt állítja, hogy a pápai címmel ellátva felállított kereszt felér Krisztus keresztyével.
80. Számot fognak adni azok a püspökök, lelkészek és teológusok, akik túriak, hogy ilyesmiket prédikáljanak a népnek.
81. A búcsúról való ilyen önkényes prédikálás azt eredményezi, hogy a tudós férfiaknak sem könnyű a pápa tekintélyét megvédeni a rágalomtól, vagy éppen az egyszerű hívek fortélyos kérdéseitől.
82. Például: Miért nem üríti ki a pápa a purgatóriumot szentséges szeretetből és a lelkek oly nagy szüksége miatt, ami minden indíték közt a legigazságosabb - ha számtalan lelket kivált a (Szent Péter) bazilika építésére adott szennyes pénzért, ami igen jelentéktelen indíték erre?
83. Továbbá: Miért vannak még mindig halotti misék és évforduló ünnepek a lelkekért, és miért nem adják vissza, vagy miért nem engedik visszavenni a halottakért tett adományokat, ha a kiváltottakért való imádság immár a búcsúcédula révén feleslegessé és joggalanná vált?
84. Továbbá: Miféle újfajta kegyelme Istennek és a pápának az, hogy megengedik, hogy egy istentelen és gonosz ember pénzért kiváltson egy kegyes és istenszerető lelket, viszont azt a kegyes és kedves lelket nem váltják ki ingyen szeretetből, saját rászorultsága miatt?
85. Továbbá: A bűnhődésre vonatkozó egyházi előírások ténylegesen és mint régóta nem alkalmazottak, magukban érvénytelenek és halottak. Miért történik a tőlük való mentesítés pénzzel, búcsúk engedélyezésével, mintha érvényesek és hatályosak volnának?
86. Továbbá: Miért nem építi föl a pápa - akinek vagyona ma felülmúlja a dúsgazdag (ókori) Crassusok kincsét is - Szent Péternek legalább azt az egy bazilikát inkább a maga pénzéből, mint szegény híveiből?
87. Továbbá: Mit enged el vagy mit nyújt a pápa azoknak, akik a tökéletes töredelem által jogosultak a teljes elengedésre és (kegyelemben) részesítésre?
88. Továbbá: Miből lenne nagyobb haszna az egy háznak, mint abból, ha a pápa - amit most csak egyszer tesz meg - naponta százszor osztana elengedést és (kegyelemben) részesítést a hívek bármelyikének?
89. Mivel a pápa a lelkek üdvét inkább a búcsúk által keresi, mint a pénz által, miért szünteti meg a már régebben engedélyezett búcsúcédulákat és búcsúkat, mikor azok ugyanolyan hatásosak?
90. Ha az egyszerű híveknek aggályos érveit pusztán hatalommal elnyomjuk és nem értelmes megválaszolással oldjuk fel, azzal az egyházzal és a pápát ellenségeik előtt nevetségessé, a keresztyéneket pedig szerencsétlenné tesszük.
91. Ha tehát a búcsúkat a pápa lelkületének és gondolatának megfelelően hirdetnék, könnyű volna felelni mindezekre (a kérdésekre), sőt fel sem merülnének.
92. Távozzanak tehát azok a próféták, akik azt mondják Krisztus népének: "Béke, béke." - de nincs béke! (Ezékiel 13,10.16).
93. Tegyék jól a dolgukat azok a próféták, akik azt mondják Krisztus népének: "Kereszt, kereszt!" - de nincs kereszt!
94. Buzdítsuk azért a keresztyéneket, hogy fejüket: Krisztust, bűnhődésen, halálon és poklon át is követni igyekezzenek,
95. és abban bízzanak, hogy inkább sok szorongatás után, mintsem a béke biztonságán át jutnak be a mennybe (ApCsel 17,22).

**Mert más fundamentomot senki nem vethet azon kívül,
a mely vettetett, mely a Jézus Krisztus. (1 Kor. 3:11.)**

Szeretethíd Szürnyegen 2017

Isten kegyelméből 2017. május 27-én sor került gyülekezetünkben az immár hagyományossá vált Szeretethíd megrendezésére. Gyülekezetünk tagjai reggel 9 órára gyűltek össze a parókia udvarán. Az egybegyűlteket a gyülekezet lelkipásztora köszöntötte, majd egy csöndes imádságot követően Gönczi Árpád gondnok valamint Kalán Viktor, községünk polgármestere és egyben gyülekezetünk presbitere, ismertette a munkatervet. A program keretén belül a református templom épületéhez vonultak az egybegyűlt hívek.

A templom épületében nagytakarítást végeztek, beleértve a szőnyegek felfrissítését, ablakmosást, porszívózást a templompadok ülészárnáinak felfrissítését. A templom körül megkapálták a virágágyásokat, lemetszették a gallyakat, megtisztították a gyomos részeket, lemosták a korlátot. A délig tartó munkálkodást már szintén hagyományossá vált szeretetvendégség követte a helyi alapiskola udvarán a község polgármesterének szervezésében. Istené legyen a hála és a dicsőség az együtt töltött órákért, az elvégzett munkáért, amellyel szebbé tettük parókiánk és templomunk környezetét.

Kozár Péter, lkp.

BOLDOGSÁG - ÁBÉCÉ

Á

Állj készen és előre számíts rá, hogy hamarosan megint széles, önfeledt nevetésben fogsz kitörni.

B

Bízást bízzál önmagadban!

C

Célszerű egyszerre több szemszögből is megvizsgálni mindent.

D

Dönts mindjárt jól, jobbára a jókedv javára!

Az öröm illékony, félő halogatni!

É

Élvezd a máát!

*A tegnap már történelem, a holnap még
rejtelem.*

*A ma az az ajándék, ami megragadható, s
amit épp emiatt neveznek jelennek.*

F

Fedezd föl a rejtett értékeket családod és
barátaid körében.

Bennük eleddig ismeretlen kincsekre
lelhetsz, ha kitartóan kutatsz!

G

Gyűlöleted éppen téged pusztít a leginkább, mert belülről károsít.
A harag rossz tanácsadó.

H

Hagyd egyszerűen figyelmen kívül, ha valaki el akarná venni, vagy rontani a kedved.

I

Illatszerszerű a szertehintett boldogság;
neked akkor is jut belőle elég, ha másokra
szórod.

J

Jókedv + Jó kedély + Jovialitás + Derű +
Vidámság =
=Örömteli élet + Boldogság!

K

Kár lenne bármikor is félbehagyni az
okulást.
Élted végéig tanulj, minden nap valami újat.

L

Leld meg mindig, ami humoros, akár még
a leghétköznapiabb helyzetekben is.

M

Mosollyal fakassz másokat mosolyra!

N

**Nem éri meg sohasem hazudni, se csalni,
se lopni.**

Saját érdekedben törekedj a tisztességre.

O

Odafigyelni úgy érdemes, hogy nyitott szemmel járva a természet nyújtotta összes szépséget észre tudjuk venni.

P

Pihenj meg időnként!
Csendes percek is kellenek, hogy helyre tudjon állni az egyensúly.

R

Rájössz hamar, hogy mennyire megéri, ha frissen tartod érdeklődésedet.
Minden napra jusson valami újféle ismeret.

S

Stop!
Állj meg minden alkalommal, ha virág akad utadba, hogy élvezhesd ajándék illatát.

T

Talán elég csak annyit a saját irányításod alá vonni, amivel valóban képes vagy megbirkózni.

A többit jobb, hogyha ráhagyod a Teremtőre.

Ú

Úgy tudjuk megértetni jól magunkat, ha előbb mi próbálunk megérteni másokat.

V

Vizualizálni a szép emlékeket érdemes.
Kellemes képek képzeletbeli idézése már
magában is képes
boldog jövőt teremteni.

Zs

Zsinórkeresztet középpontját célra tartva
figyelmedet irányítsd állandóan a legközelebb
soron következő vidám nevetésre!
Megcélözva találd is telibe, mennél többször,
annál jobb.

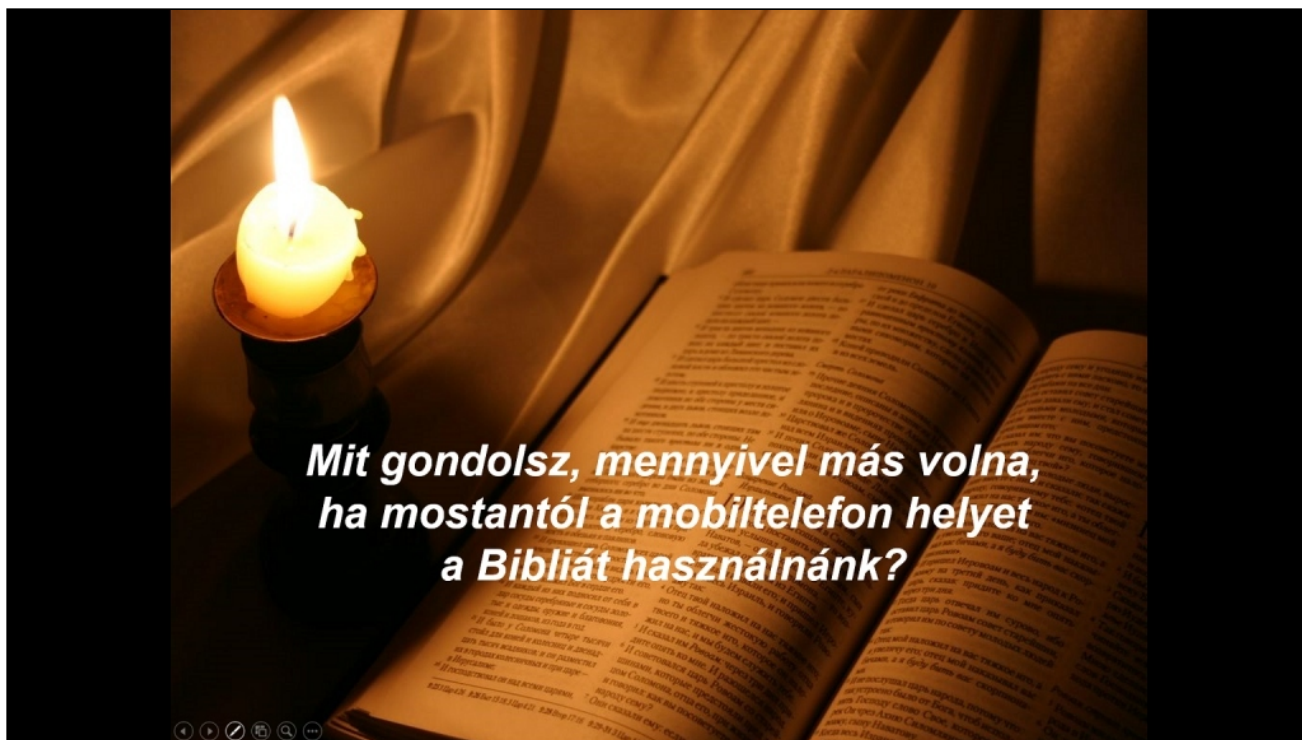

Összeállította: Steve Wilson pszichológus lélekbúvár & ÖRÖMTANTUDÓS

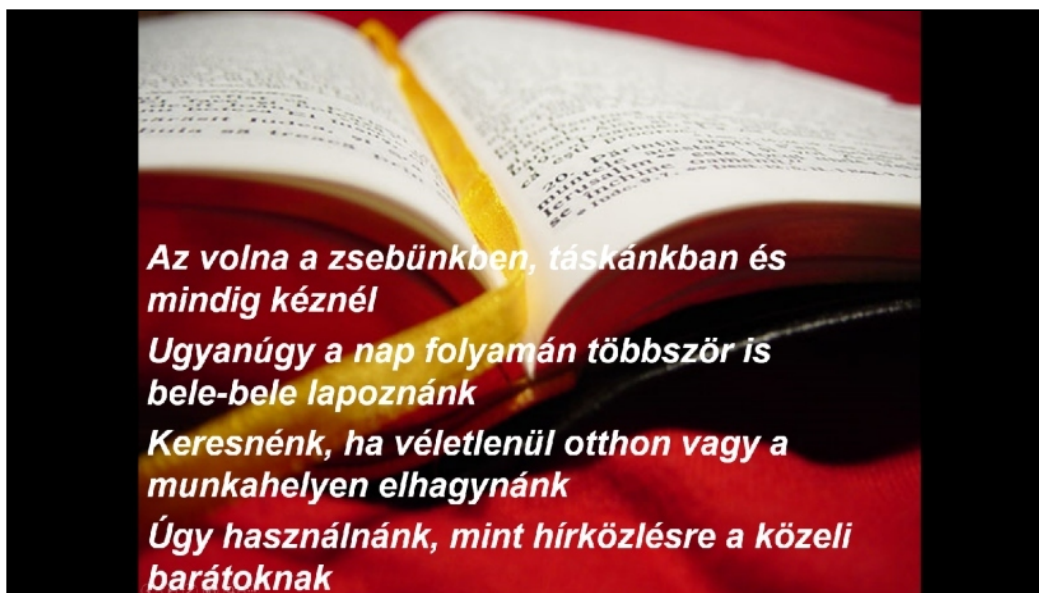
©2003 Steve Wilson. Törv. védve! Minden jog fenntartva!

Magyar ford.: Domján Ferenc mérnök & okleveles nemzetközi hahotakarmester

**Mit gondolsz, mennyivel más volna,
ha mostantól a mobiltelefon helyet
a Bibliát használnánk?**

**Az volna a zsebünkben, táskánkban és
mindig kéznél**

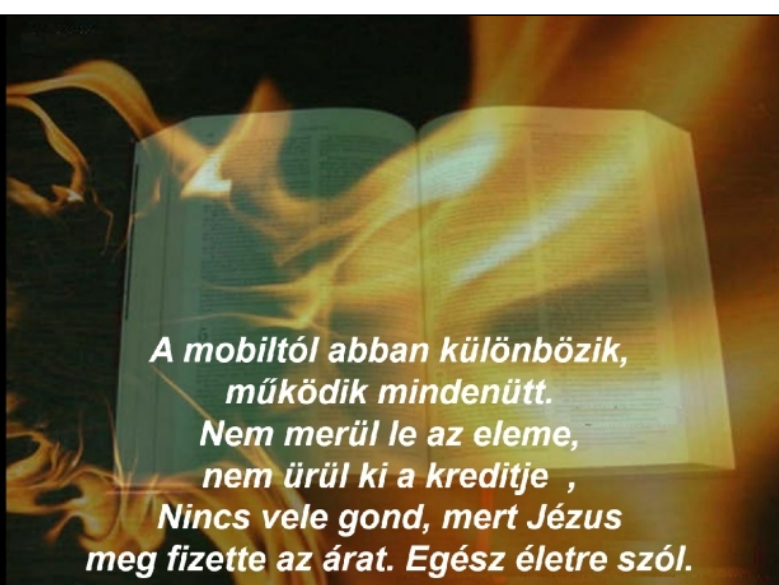
**Ugyanúgy a nap folyamán többször is
bele-bele lapoznánk**

**Keresnénk, ha véletlenül otthon vagy a
munkahelyen elhagynánk**

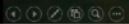
**Úgy használnánk, mint hírközlésre a közeli
barátoknak**

**Úgy tartanánk magunknál, mintha nem
tudnánk nélküle élni
Mindig velünk volna, ha utazunk
és ha megszorulunk máris kézbe vennénk
Lehet ajándékozni másoknak.**

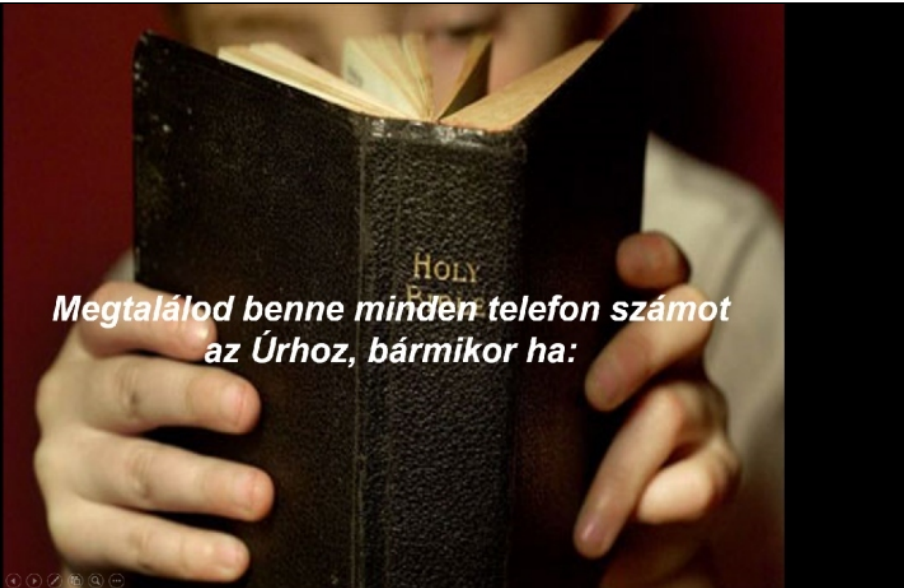
**A mobiltól abban különbözik,
működik mindenütt.
Nem merül le az eleme,
nem ürül ki a kreditje ,
Nincs vele gond, mert Jézus
meg fizette az árat. Egész életre szól.**

**„Keressétek az Urat, a míg megtalálható,
hívjátok őt segítségül, a míg közel van.“
*Ézsaiás könyve 55. fejezet 6. vers***

***Megtalálod benne minden telefon számot
az Úrhoz, bármikor ha:***

Szomorú vagy ? *hívd*

János Evangéliuma 14. fejezet

Valaki rólad rosszat beszél? *hívd*

Zsoltárok könyve 27. fejezet 2. 3.

Bűnös vagy ?

Zsoltárok könyve 51. fejezet 3. 4.

Elcsüggettél és aggódsz ?

Máté Evangéliuma 6. fejezet

19-31

Veszély fenyeget ?

Zsoltárok könyve 91. fejezet 10-12

Az Urat messze érzed magadtól ?

Zsoltárok könyve 63. fejezet

A hited gyengült és erősítést vársz ?

Pálus levél 11. fejezet

Egyedül vagy és elfog a félelem ?

Zsoltárok könyve 23. fejezet

Bánatos vagy és megsértett ?

I. Korintus levél 13. fejezet

Megismermnéd a szeretet titkait ?

Kolosse levél 3. fejezet 12-

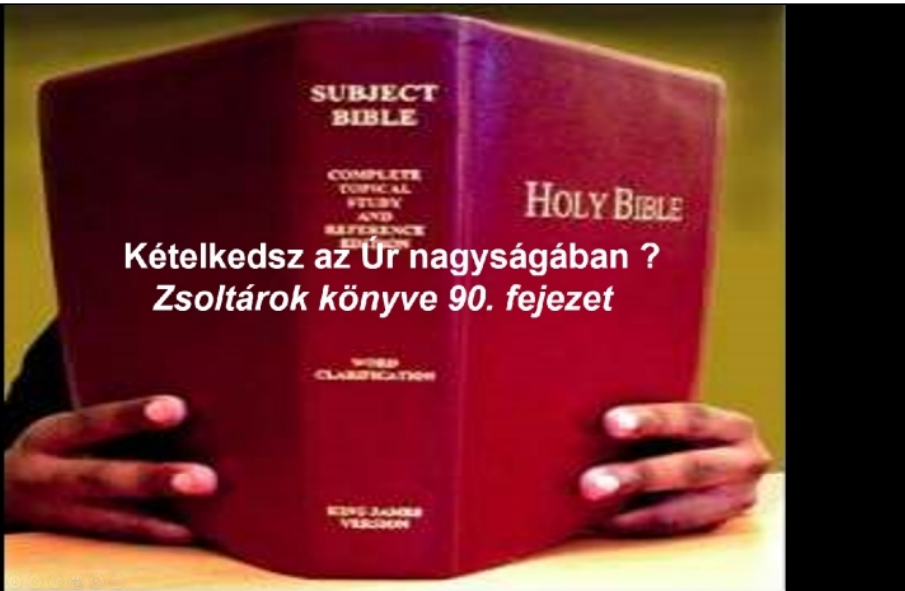
17.

Szomorú vagy mert elhagyatott ?
Róma levél 8. fejezet 31-39.

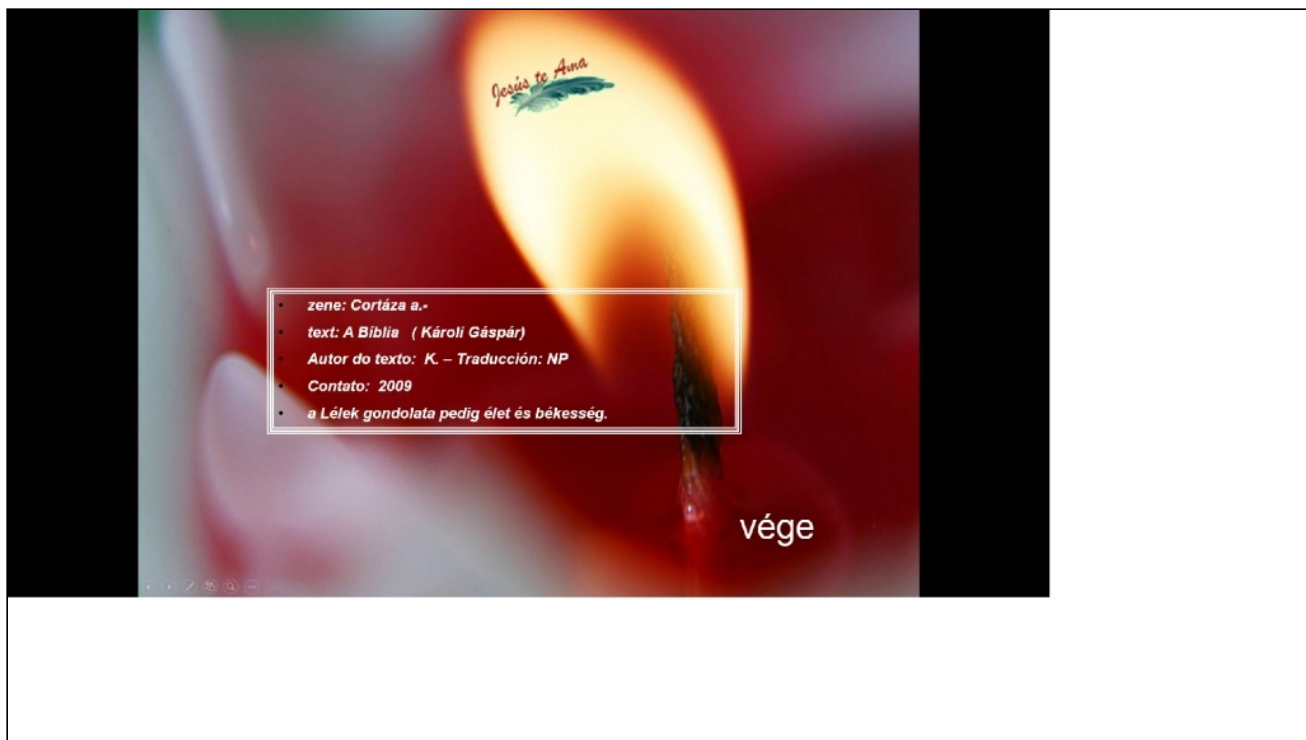
Fáradt vagy és vágod a pihenést ?
Máté Evangéliuma 11. fejezet 25-30.

A barátaidnak ad tovább.
Megtörténhet, hogy egy nehéz pillanatban
valamelyiküknek az életét mentheted meg.

- zene: Cortáza a.-
- text: A Biblia (Károli Gáspár)
- Autor do texto: K. – Traducción: NP
- Contato: 2009
- a Lélek gondolata pedig élet és békeség.

vége

MAGYAR PATRIÓTÁK LÁTOGATÁSA

Beszámoló az Ondava menti szórványban tett látogatásunkról

„A hazában a hazáért elhunytak fölött virrasszon a béke anyala.” Sujánszky Euszták atya

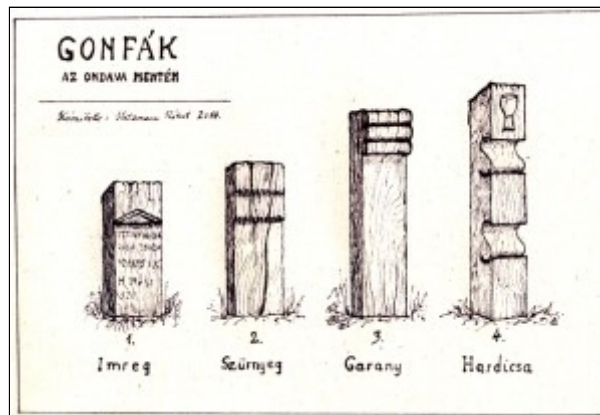
A Magyar Patrióták Közössége küldöttsége 2014. május 1-4. közötti hosszúhétvégén meglátogatta az Ondava menti, kelet-szlovákiai magyar közösséget. Kirándulásunk örökségvédelmi célú volt: egyfelől, a táj építészeti-kulturális emlékeit kerestük fel, hogy azokat eszmeileg visszahozzuk a magyar közösség számára. Továbbá, felmértük legföltettebb nemzeti kincsünk, kultúrahordozó anyanyelvünk állapotát.

Az Ondava mente a Kelet-Felvidék egy sajátos magyar tájegysége, amely sem a Bodroghöz, sem a Hegyközhez nem tartozik. A Bodrog az Ondava és a Latorca összefolyásából ered. Ez a határtól csak alig harminc-negyven kilométerre található térség ma már a Kassa-környéki szórvány egyik része. Sajátos népdalkincséről, a helyi tájnyelvről, ősi „gonfás” temetkezéséről lehetne ismert. Elsősorban négy falu tartozik ide: Imreg (Brehov), Szürnyeg (Sirník), Garany (Hraň) és Hardicsa

(Zemplínske Hradište). Szervezetünk célja a helyi építészeti emlékek, műemlékek felkutatása mellett az is volt, hogy ezt a tájat és az arra élő magyarságot mindenki számára közelebb hozzuk.

E vidék folyamatos elszlovákosodása már több mint egy évszázada tart. Az eltűntnek hitt gonfák, az ősi magyar temetkezési mód újra-felfedezése a Magyar Patrióták Közössége 2014. május 1-4. között megtartott értékfelmérő kerékpáros kirándulásának legnagyobb eredménye, amelyről itt olvashat bővebben.

Küldöttségünk május 1-jén hajnalban vonattal utazott Budapestről Sátoraljaújhelyre, ahonnan a Bodrog völgyében haladva kerékpáron közelítettük meg az Ondava mentét. Első állomásunk Borsi volt, a faluban a híres Rákóczi-várkastélyt, a Fejedelem szülőhelyét tekintettük meg. A bejárat előtt áll II. Rákóczi Ferenc bronzszobra, ahol egyesületünk nevében elhelyeztük koszorúnkat. Borsiban Kázmér István, a kastély gondnoka – ahogy a Bodrogtörzs ismeri: Pista bácsi – fogadott bennünket. Szomorúan láttuk, hogy első rangú műemlékeink egyike igen rossz állapotban van, ugyanakkor megnyugvással töltött el bennünket, hogy a felújításra már úgy néz ki, sikerült támogatást szerezniük. Ez azonban alig változthat azon a tényen, hogy a kastélmúzeum berendezése – leginkább a szovjet „felszabadítók” tevékenységének köszönhetően – rendkívül szegényes. Jó lenne, ha Rákóczi Fejedelem szülőhelyén egy valóban modern igényeket is kiszolgáló, megfelelő turisztikai élményt nyújtó nemzeti emlékhely jöhetne létre. Értékelni kell a helyiek kezdeményező hozzáállását, az 1200 lakosú, a kitelepítések és a vegyes házasságok miatt éppen mostanra szlovák többségűvé vált Borsi 70 lakója tagja a várkastély megmentéséért létrejött II. Rákóczi Ferenc Polgári Társulásnak.

Útközben megálltunk még Zemplén faluban, a történelmi Zemplén vármegye egykori központjában. (Sátoraljaújhely csak a 18. század közepén vált Zemplén vármegye székhelyévé.) Megtekintettük a régi vármegyeházát, amit az idők a felismerhetetlenségig átalakítottak. Zemplén határában egyesül az Ondava a Latorcával, összefolyásukból jön létre a Bodrog, Tokaj-hegyalja folyója. Innen már a magyar nyelvterületől természetes határok által elszigetelt, szlovák falvakkal körülvett nyelvszigetre, az Ondava mentére értünk. Első állomásunk egy magányosan álló meredek hegy alatt fekvő 600 lelkes falu, Imreg volt.

Imreg és a Sujánszky- (minorita-) kolostor látképe az Ondava partjáról

Imregen a legutóbbi népszámlálás alkalmával a lakosság 34%-a vallotta magát magyar nemzetiségűnek, de a magyar anyanyelvűek aránya ennél lényegesen magasabb, 53%-os. A magyar iskolát a hetvenes évek elején karhatalmi erővel bezárták, az identitás hanyatlása azóta tart. A helyi lakosoktól megtudtuk, hogy a település továbbra is magyar jellegű, s valóban, az Ondava mente falvai közül még mindig itt a legjobb a helyzet. A református közösség teljesen magyar nyelvű, és hosszú évtizedek óta végre van magyar mise is a katolikus templomban. A falu katolikusai a Nagy-hegy oldalába a Barkóczy-család jóvoltából 1767-69 között emeltetett minorita kolostor részben Árpád-kori eredetű templomát látogatják. Kevesen tudják, milyen fontos nemzeti emlékhelyünk ez: itt töltötte az imregi magányban utolsó éveit Sujánszky Euszták atya, az aradi vértanúk gyóntatópapja, sírja a templom kertjében található. A legendás páter emlékére egy kopjafát állítottak, sajnálatos, hogy a mi koszorúnk az egyetlen rajta. A kolostor kertjéből egyébként nagyon szép kilátás nyílik, a Kárpátok kanyarodó hegykoszorúját egészen a kárpátaljai hegyekig végig lehet követni. A rendházban ma mindössze három barát lakik, két szlovák és egy lengyel, közülük az utóbbi celebrálja a magyar miséket. A szerzetesekkel való rövid beszélgetés után megtekintettük a község templomát, ahol legnagyobb örömeinkre meglettük a Vájlak Sándor, Arany A. László néprajzkutatók és mások által említett „gonfákat.” Közel harminc ilyen régi síremléket tudtunk összeszámolni, közülük több már kidőlt, némelyeket félredobtak.

Szürnyeg a református templommal – háttérben a Vihorlát hegyei

Imreg után Szürnyeg következett, amely egy kétágú hegyhát déli kúpja, a Szárcsa-tető alatt található. Hatszáz lakosa közül 23% vallotta magát magyarnak, a magyar anyanyelvűek aránya azonban még így is 43%-os. A református gyülekezet még teljesen

magyar, de a szlovákosodás már ide is betette lábát. A faluban Kalán Viktor polgármester finom vacsorával várt minket, aki a helyi művelődési házban szállást biztosított a Magyar Patrióták Közössége számára.

Másnap reggel megtekintettük a szürnyegi temetőt, ahol közel húsz faragott fejfát (gonfát) találtunk. Innen a szomszédos 1600 lelkes faluba, Garanyba indultunk, a négy falu közül a magyarság kétségkívül itt van a legrosszabb helyzetben: 2011-ben magyar nemzetiségűnek mindössze 1%, magyar anyanyelvűnek 2% vallotta magát. Ennek ellenére Garanyt, az Almássy-család régi birtokát magyar jellegű településként tartották számon. Amíg Imreg és Szürnyeg eredetileg színmagyar falvak voltak, Garanyban mindig is laktak szlovákok, de a magyar elem volt többségben. A magyar iskola felszámolásával és az asszimilációs célzatú politikai nyomásgyakorlással azonban itt is elsorvasztották a magyar közösséget.

Garany református temploma

Garanyban érdekes népi mondákat, elbeszéléseket gyűjtöttünk elsősorban az egyik legidősebb lakosnál, Vargaestók Sándor bácsinál a régi várkastélyról, a Szent László-hegy legendáiról és a bodzásújlaki fehér barátok eltűnt kincseiről. A helyiek szerint az Almássy-kastélyt régen föld alatti járat kötötte össze a borsi kastéllyal, majd onnan tovább Sárospatak várával. Ez az alagút olyan tágas volt, hogy benne egy szekér is elférhetett. A település népi kultúrája egykor minden szempontból gazdag volt. Sajnos ma már nem beszélhetünk élő hagyományról, hiszen jobbra már csak az idősek értenek magyarul. A lelkes családján kívül már csak egyetlen családban beszélnek magyarul a gyerekekkel. A fiatalok gyakorlatilag nem értik őseik nyelvét, így a 90-es évekbeli helyzet – amikor még a heti rendszerességű magyar istentiszteletek mellé havi egy szlovák jutott – éppen megfordult. Mindössze háromhetente egyszer tartanak magyar alkalmakat, olyannyira megcsappant Garanyban a magyarok száma.

A Bodrogcsa vadregényes medre

Garanyból Hardicsára a Tarnava-csatorna (Trnavka) töltésén jutottunk el, amit Garanyban Bodrogcsának vagy Kis-Bodrognak neveznek. Hardicsa 1200 lelkes falu Töketerebes szomszédságában. Igen zárt közösség, „a saját útját járja”, emellett pedig azt tartják róla, hogy összetartó. A legutóbbi népszámlálásokon lakóinak csak 5%-a vallotta magát magyar nemzetiségűnek, a magyar anyanyelvűek aránya 7%-os volt. Ennek ellenére a falu lakóinak legalább egyharmada magyar származású és tud magyarul. Eredetileg a falu kétharmada volt magyar, a többi ruszin és szlovák. Sajnos már csak néhány családban beszélnek magyarul a gyerekekkel, így a mai református gyerekek többsége már nem tanulja meg ősei nyelvét. Hardicsán ifj. Demes Tiborral, református lelképásztorral találkoztunk, aki körbevezetett minket a templomban és ismertette a falu történetét. Édesapja, id. Demes Tibor nyomdokain járva ő látja el Hardicsa, Szürnyeg és Imreg hitéletét. Korábban Garany is idetartozott, ám egyes „hangadó”, szlovák érzelmű hívek nyomására ők nemrégiben kiváltak a magyar közösségből és átléptek a szlovák egyházmegyébe. Délután még tettünk egy sétát a temetőben, örömmel fedeztük fel a még álló, míves fejfákat. Kár, hogy ez a hagyomány legkésőbb a 80-as években innen is kiveszett. Este a lelkész családja látott minket vendégül. A finom vacsoráért, a kiváló beszélgetésekért, örök életre szóló emlékekért máig hálával és köszönettel gondolunk vissza.

Hardicsa. Vendégségben a Demes-családnál. Jobbra a református templom tornya, a falu jelképe

Reggel a lélekharang kongása ébresztette Hardicsa népét. Az éjszaka meghalt a falu legöregebb lakója, a régi dolgok kiváló ismerője. A helybeliek azt mondják, túl sokat vitt magával. Sajnos, a szórványban nem ritka dolog, hogy az ember későn érkezik. A reggelizés után útra keltünk, hogy látogatásunk harmadik napján Töketerebest, az Andrássyak központját nézhessük meg. Az esős nap miatt úgy éreztük, máskor többet is jelenthetett volna ez a város számunkra. Az Andrassy-kastély szép állapotú, jelenleg múzeum, de zárva tart. A kastély parkja még napjainkban is megér egy sétát, különösen az ott található Andrassy-mauzóleum miatt. Az 1893-ban épült neogótikus síremlékben nyugszik mások mellett gróf Andrassy Gyula, Magyarország egykori miniszterelnöke.

Emlékére koszorút helyeztünk el az épület külső falán, bejutni ugyanis ide sem tudtunk. A kastély parkjában állnak Párics várának romjai. Az egykori végvárból mindössze egyetlen magasabb falszakasz maradt meg, a többit elhordták a környező építkezésekhez.

Töketerebes, az Andrássy-kastély (b) és csoportkép az Andrássy-mauzóleummal.

A tavacska a páricsi vár vizesárka volt hajdanán

A város további nevezetessége a pálos rendház és a mellette álló, gótikus stílusú római katolikus templom. Valamikor ez is a pálosoké volt, a templom csodálatosan sokat megőrzött az évszázadok elteltével korábbi gótikus elemeiből. A pálos rendház ma iskola. Ez az épületegyüttes azért is volt fontos állomása kirándulásunknak, mivel az Ondava mente életében a pálosok egykor komoly szerepet játszottak. Töketerebesben is van a reformátusoknak kisebb temploma, de az istentiszteletek kizárólag szlovák nyelven zajlanak, mivel a gyülekezet a szlovák egyházmegyéhez tartozik, a magyar hívek kérését pedig nem hallgatják meg.

Az egykori pálos központ

Töketerebesről továbbindultunk egy Kazsu (Kožušov) nevű kicsiny faluba, amely Hardicsa szomszédságában fekszik. Feltűnő, hogy amíg Trianon előtt a lakosok többsége magyarnak vallotta magát, ma a statisztika szerint egyetlen magyar sem lakja. A község polgármesterét, Kövér Géza urat kértük fel, hogy mutassa be nekünk a kétszáz lelkes falu református templomát. Végül – elfoglaltságai miatt – felesége és édesanyja kalauzolt minket végig a 13. századi, Árpád-kori, igen kicsiny templomban. Sajnos az 1991-es renoválást nem éltek túl magyar feliratok, de a templom tornyába felmászva láthattuk, hogy mindkét harangját magyar felirat díszíti. Közülük a régebbi 1902-ből, az újabb 1925-ből való, ami azt jelenti, hogy az első csehszlovák köztársaság idején Kazsu reformátusai még magyarok voltak. A temető újabb meglepetést hozott: sikerült a református sírok között keresgélve három még álló gonfára bukkannunk.

Délután visszatértünk Szürnyegre, ahol ismét a község polgármestere biztosított nekünk szállást. Délután Id. Demes Tibor nyugalmazott hardicsai lelkész és felesége hívtak meg bennünket vacsorára és egy jó beszélgetésre. A tiszteletes úr családjával harminchárom évnyi szolgálat után költözött át Szürnyegre, a templom melletti telekre. Finom gombalevessel és fánkkal vártak minket. A családi asztal mellett egészen a késő esti órákig kiváló beszélgetéseknek, komoly és mulatságos régi emlékek felidézésének lehettünk részesei.

Utolsó nap, vasárnap reggel Szürnyegen részt vettünk a református istentiszteleten. Ifj. Demes Tibor lelkész prédikációja erőt adott mindnyájunknak a folytatáshoz. A hívek hangosan énekeltek: úgy éreztük, van még erő ebben a gyülekezetben. Elkészöntünk szállásadónktól, Kalán Viktor polgármester úrtól. A tőle kapott ajándékok, értékes helytörténeti emlékek megerősítettek minket abban az elhatározásunkban, hogy erről a szórványvidékről egy alaposabb tanulmányt írjunk. Ezzel a tudattal indultunk a szomszédos Magyarsasra (Zemplínske Jastrabie), ahonnan már – nevét is meghazudtoló módon – végképp kihalt a magyar lakosság. Magyarsas tehát már nem magyar, annak dacára, hogy a temetőben nem igen lehet találni szlovák családneveket, legyen szó akár a reformátusokról, akár a katolikusokról. A feltűnően gyorsan és „eredményesen” végbement asszimiláció oka abban keresendő, hogy itt már száz évvel ezelőtt is kevert volt a lakosság. Az falu Árpád-kori református templommal büszkélkedhet, az értékes műemlékben a helyi gyülekezet magyarul nem tudó gondnoka kalauzolt minket körbe. A magyarul tudó nemzedék már kihalt, viszont legnagyobb meglepetésünkre még a magyarsasi temetőben is találtunk gonfákat. A magyar iskolát a háború után rögtön bezárták, az elfogyóban lévő református gyülekezet ma már kizárólag szlovák nyelvű. Találkoztunk a faluban Horos Béla bácsival, a legidősebb magyarsasi reformátussal, aki szívesen felidézte nekünk régi katonakori emlékeit. Tőle és feleségétől megtudtuk, az utolsó nemzedék, amelyik még magyarnak vallotta magát, már meghalt – ott jártunkkor már maguk Béla bácsiék is szlováknak tartották magukat.

Összegzés

Bár a magyarság megőrzésével foglalkozó szervezetek és intézmények hajlamosak az Ondava mentéről megfeledkezni, sőt egyenesen lemondani az ott élő magyar közösségekről, mi azt tapasztaltuk, hogy még szerencsére korántsem jött el a temetés

ideje. Az egyes falvakban – hol több, hol kevesebb – megújulási, megmaradási lehetőséget látunk, ehhez azonban az anyaországból irányított, valódi – értsd: költségvetési – szórványstratégiára volna szükség. A szórványstratégia keretében meg kell szervezni a környéken a hétféle magyar nyelvoktatást, hogy a magyarul még tudó gyermekekben ez a tudás megmaradjon, használhatóvá váljon, lehetőség szerint elmélyüljön. Beszélgetőtársaink ugyanakkor kivétel nélkül hangsúlyozták, hogy erős Magyarország kell, a tényleges gazdasági erő az egyetlen megoldás a helyi közösség megtartására és az asszimiláció visszafordítására. Ha magyar cégek megjelenének a térségben, nemcsak a munkanélküliség csökkenne, hanem a magyar nyelv presztízse is megemelkedne.

Magyarországnak azt is fel kell ismernie, hogy a szórványban meglévő történelmi emlékek gondozása még akkor is magyar állami feladat, hogyha a költségvetésből más fontos örökségvédelmi területre (pl. várak helyreállítása, kastélyok megóvása) sem jut elegendő forrás. A helyi közösség ugyanis számon tartja, kitől kapta a támogatást, ki építette, ki újjátotta meg értékeit. Hardicsán komoly törést jelentett az emberekben, hogy a magyar államnál hiába pályáztak református templomuk megújítására. A szlovák kormány viszont hozzájárult a tatarozáshoz, komoly „érvet” adva ezzel a szlovák érzelműek kezébe.

Kirándulásunk egyik legfontosabb hozadéka azon túl, hogy újra-felfedeztük a korábbi néprajztudósok által emlegetett gonfákat, sőt ezeket viszonylag nagy számban megtaláltuk és fényképesen dokumentálni tudtuk, eljutottunk olyan falvakba, amelyekből már hosszú évtizedekkel ezelőtt kihalt a magyar lakosság, s így kutatóink figyelmét mindeddig elkerülték. Az itt tett felfedezések azt bizonyítják, hogy a Töketerestől délre fekvő falvak református lakossága eredetileg nem csak az említett négy faluban, hanem mindenütt máshol magyar volt. Természetesen, mostani látogatásunk csak a figyelem felkeltésére alkalmas, mindezt további – a magyar állam vagy magyar kulturális alapítványok, programok által finanszírozott – szakmai munkaerővel zajló kutatásoknak kellene követnie.

A Szentírásban írva találjuk, hogy amikor a jó pásztor száz juha közül elveszít egyet, otthagyja a kilencvenkilencet a pusztában és annak az egynek a megkeresésére indul. *“És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat.”* (Lk 15,5-6) A magyar államnak is valahogy így kellene a szórványhoz, a végekhez viszonyulnia. A végvári harcosok, a nemzeti megmaradás igazi hősei több tiszteletet, figyelmet és törődést érdemelnek!

2014. május 5.

Hetzmann Róbert © Magyar Patrióták Közössége

SZERETETHÍD 2016

LÁBNYOMOK

Egyszer valaki azt álmodta, hogy az Úrral együtt menetelt az úton, miközben életének egyes jelenetei villantak fel előtte az égbolton. Közben két sor lábnyomot látott a homokban egymás mellett haladva. A sajátját és az Úrét....

Amikor az utolsó jelenethez érkezett, visszatekintett a lábnyomokra. És ekkor észrevette, hogy az út folyamán sokszor csak egy sor lábnyom volt látható. Arra is felfigyelt, hogy ez életének legkeservesebb szakaszainál fordult elő. Bántotta a dolog és megkérdezte az Urat:

Uram Te megígérted, hogyha egyszer elhatároztam, hogy követlek Téged, Te mindig velem jársz életem útjain. De íme, a legnyomasztóbb esetekben csak egyetlen sor lábnyom látható. Nem értem, hogy éppen akkor hagytál volna el, amikor leginkább szükségem volt Rád.

Az Úr így felelt: Drága gyermekem, én szeretlek téged és sohasem hagynálak el. A megpróbáltatás idején, mikor úgy szenvedtél, - amikor csak egy sor lábnyomot látsz- akkor karjaimba vettelek és úgy hordoztalak.....

(Aladár édesapjának imakönyvéből)

Ez egy rokonomnak az ima könyvebe találta Budapesten.

Engem is megerintet. Nagyon szép és igaz.

Meghívó

"Lábam előtt mécseket a Te igéd,
ősvényem világossága."

(Zsolt 119:103)

A Szürnyegi és az Imregi Református Egyházközség presbitériuma és tagjai kegyelettel bízják meg Önt és hitosztársát a szürnyegi református templomba, lelkészbeiktató ünnepi istentiszteletre, amely **2015. július 12-én 10:30** órakor veszi kezdetét. Az igehirdetés szolgálatát **Fi. Fazekas László**, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház püspöke végzi, ezután pedig **Öt. Kendi Csaba**, a Zempléni Egyházmegye esperese, beiktatja tisztségébe **Kozár Péter** megdolgozott lelképésztort.

Az istentisztelet után szeretettel várjuk kedves vendégeinket az ünnepi ebédre a helyi kultúrházba. Kérjük, hogy esetleges távolmaradásukat jelezzék **2015. július 4-ig** a Szürnyegi Református Lelkészi Hivatal elérhetőségein.

tel.: 056679 04 75, mobil: 0948 514 997
e-mail: kozarpeter79@gmail.com

"Lábam előtt mécseket
a Te igéd, ősvényem
világossága."
(Zsolt 119:103)

"Seicou mojm nobám
je Tojje slovo a svetlo
mojm chodímkom."
(Zsolt 119:103)

Szürnyeg / Sínák
2015. 07. 12.

"Lábam előtt mécseket
a Te igéd, ősvényem
világossága."
(Zsolt 119:103)

Kozár Péter
lelképésztort
beiktatásának
alkalmából

Szürnyeg
2015. július 12.

Kozár Péter lelképésztort
beiktatásának alkalmából

Szürnyeg
2015. július 12.

LELKÉSZBEIKTATÁS SZŰRNYEGEN

2015. július 12-e emlékezetes marad a szűrnyegi anyagyházközség és az imregi leányegyházközség életében. Isten kegyelméből ezen a szép napon iktatták be lelkipásztori tiszttségébe a két gyülekezet megválasztott lelkipásztorát, Nt. Kovács Pétert. Az ünnepi istentisztelet 10:30-kor kezdődött a szűrnyegi református templomban. Az igehirdetés szolgálatát Ft. Fazekas László, Egyetemes Egyházunk püs-

delkező gyülekezetekben szolgálni, megfelelni a kihívásoknak, és helytállni a próbatételekben. Emlékeztetett viszont arra is, hogy a lelkipásztor nincs egyedül a szolgálat végzése közben, mert vele van az Úr, aki szíjait adott az embernek, és a megfelelő szavakat adja ajkunkra minden időben. Kérteket pedig áldott cselekvésre irányítja.

Az imádságot követően a Zempléni

sének alapján végezte. Ezt követően a beiktartott lelkipásztor székfoglaló igehirdetése a 23. zsoltár 1-6 versének alapján. A lelkipásztor az

ból érkezett lelkipásztorok ajkáról. Köszöntő szavakkal szolgált a szűrnyegi Görög-katolikus Egyházközség lelkipásztora Mgr. Vladimír

póke végezte a Jeremiás 1:1-10 és a 2Mózes 4:10-11 alapján. A püspök Úr igehirdetésében kiemelte, hogy komoly feladat nagy méltal ren-

Egyházmegye esperese, Nt. Kendi Csaba beiktarta tiszttségébe a megválasztott lelkipásztort. Igészolgálatát a Péter 2. levele 3. rész 18. ver-

igehirdetésben rámutatott az Úr Jézus Krisztusra, aki mindnyájunk Jó Pásztora, és aki tárt karokkal vár bennünket, hogy erőt adjon, vizsgálatát nyújtsa és meghallgassa mindennemű kérésünket. A Jó Pásztor sosem hagy minket magunkra, hanem biztos kézzel vezet az élet ösvényén. Ez az ösvény pedig sokszor vezethet ár bizonytalanságokon, nehéz időkön, de nem járunk rajta egyedül.

A székfoglaló igehirdetés után hangzottak el a köszöntések a Zempléni, az Ungi, az Abaj-Tornai és a Komáromi Egyházmegyé-

Geletka és gondnoka, Volčko Tibor is. A lelkészek tolmácsolták az általuk páztorolt gyülekezetek jókívánságait is, egyben Isten gazdag áldását kérve a beiktartott lelkipásztor életére és a gyülekezetekben való szolgálatára. Ezt követően a szűrnyegi és az imregi református gyülekezet gondnokának és gondnok-asszonyának szíves köszöntője. Szeretetteljes szavakkal köszöntötte a lelkipásztort a garanyi református egyházközség gondnoka Béres Gábor és Szabó Mihályné gondnok-helyettes asszonya. Ezután Szűrnyeg község polgármestere, Kalán Viktor köszöntötte a

beiktatott lelképásztort és kedves feleségét, Kozár Natáliát. Végül a lelképásztor megköszönte az öt meghívó és fogadó gyülekezetek példás igyekezetét és jóindulatát, amellyel a lelkész és családját az első pillanatról fogva körülvérték.

A köszöntések sora még folytatódott. Községünk polgármestere a gyülekezetek nevében szívéllyes szavakkal köszöntötte Ft. Fazekas László, Egyetemes Egyházunk püspökét és Fekete Vincét, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház főgondnokát, majd a gyülekezetben korábban szolgáló nyugalmazott lelképásztort, id. Demes Tibort. Továbbá Tusai Viktort, aki hosszú időn át presbitere és hűséges gondnok volt gyülekezetünknek, valamint Soltész Dénes, az imregi gyülekezet egykori gondnokát, aki ugyancsak hosszú éveken keresztül szolgált az Urat és a gyülekezetet, lelkiismeretesen munkálkodván Isten dicsőségére és a gyülekezeti tagok javára. A polgármester úr testvéri szeretettel köszöntötte a további személyeket is, megköszönvén gyülekezetünk életében végzett munkásságukat: Tusai Viktorét, a szürnyegi gyülekezet nyugalmazott pénztárnokát, áldozatos munkájáért, Gönci Árpádot és Ádám Erzsébetet, akik gondnokiént szolgálnak a gyülekezetekben. Köszönettel illette id. Demes Tibornét, aki több évtizeden keresztül képzett kántorokat a gyülekezetekben, valamint: Nt. ifj. Demes Tibort és Nt. Szászák Józsefet, akik lét éven keresztül beszoáltak a szürnyegi és az imregi gyülekezetekbe. Köszöntötte Nt.

Tanító Péternét, Szürnyeg község szülőcójét, aki ma hitvese oldalán lelképásztori hivatást tölt be a Komáromi Egyházmegyében, továbbá Jakab Elemért, a Szlovák Nemzeti Tanács parlamenti képviselőjét, annak erkölcsi és anyagi támogatásáért, valamint Parajos Katalint, a gyülekezet ében betöltött áldozatkész kántori szolgálataért. Végül, de nem utolsósorban megköszönte mind a szürnyegi, mind pedig az imregi gyülekezet tagjainak áldozatkész munkáját, mindennemű segítségéért. Ezt követően id. Demes Tiborné köszönetet mondott a gyülekezet nevében Kalán Viktor polgármesternek a helyi önkormányzat anyagi és erkölcsi támogatásáért, a parókia felújításának és a lelkészbeiktatás megszer-

vezésének terén nyújtott hatharós segítségéért.

A köszönetre szék és értékes ajándékok is párosultak, amelyek a köszöntőretek sok szeretettel és meghatárvá fogadtak. Az ünnepi istentiszteletet Ft. Fazekas László

rekesztette be az Ároni áldással, ezután a gyülekezet elénekelt a Nemzeti imádságot, a Himnusz-t. Az istentiszteletet követően a meghívott vendégek a helyi kultúrházban közös ünnepi ebédet vettek részt. E szép és meghívott ünnepi alkalomért legyen Istené a dicsőség.

Kozár Natália

Szeretethíd Szürnyegen 2015

Isten kegyelméből 2015. május 30-án sor került gyülekezetünkben az immár hagyományossá vált Szeretethíd megrendezésére. Gyülekezetünk tagjai reggel 8 órára érkeztek meg korábbi egyeztetésünkhöz híven a református lelkészlak udvarára. Az egybegyűlteket a gyülekezet lelképásztora köszöntötte, majd egy csöndes imádságot követően Kalán Viktor, községünk polgármestere és egyben gyülekezetünk presbitere, ismertette a munkatervet. Ennek megfelelően a férfiak a parókia körül lévő földterületen dolgoztak, az asszonytestvérek pedig átvonultak a református templom épületéhez.

A templom épületében nagytakarításra került sor, beleértve a szőnyegek felfrissítését, ablakmosást, porszívózást a templompadok üléspárnáinak felfrissítését is. A templom körüli munkálatok elvégzésére is sor került. Az asszonyok gyomláltak, kapáltak, a virágágyásokat tették rendbe, a férfiak levágták a kiálló, lenőtt faágakat, gallyakat. A munka délig tartott, ekkor (már szintén hagyományos) szeretetvendégség vette kezdetét a helyi alapiskola udvarán a község polgármesterének szervezésében. Istené legyen a hála és a dicsőség az együtt töltött órákért, az elvégzett munkáért, amellyel szebbé tettük parókiánk és templomunk környékét.

Ďalšie snímky sa nachádzajú vo fotogalérii - Szeretethíd 2015

*Néhány napja az élet útján sétáltam, amikor
megláttam egy feliratot, melyen ez állt:
“A Mennyszág boltja”.*

Amikor odamentem, az ajtó kinyílt...

és mire felocsúdtam, már be is léptem.

ANGYALOK csoportjait láttam mindenütt!

Egyikük adott nekem egy kosarat és azt mondta:
"Fiam, végy meg mindent, amit csak akarsz, a
boltban van minden, amire egy kereszténynek
szüksége lehet..."

... És amit nem tudsz elvinni ma, visszajöhetsz
holnap és gond nélkül elviheted".

Az első, amit megragadtam, a **TÜRELEM** volt
és azután a **SZERETET**, mivel ugyanazon a
polcon voltak.

Kicsit odébb volt a **MEGÉRTÉS**
hát azt is vettem;
Bárhol szükségem lehet majd rá...

Ezen kívül vettem két doboz
BÖLCSESSÉGET
És két csomag **HITET**. Nem tudtam
otthagyni a **SZENT LELKET** sem, mivel ott
volt mindenütt...

Egy kicsit megálltam, hogy
ERŐT és **BÁTORSÁGOT** vegyek, mivel
sokat segítenének nekem az élet útján.

Amikor már majdnem tele volt a kosaram,
rájöttem, hogy hiányzik még egy kis
KEGYELEM és **ÁLDÁS**, ...

és, hogy nem szabad megfeledkezni az
ÜDVÖZÜLÉSRŐL. Ezt **INGYEN** kínálták!!! Így
hát jó nagy adagot vettem mindegyikből:
Eleget ahhoz, hogy üdvözüljek, s hogy
megváltsalak Téged is!

*A pénztáros felé ballagtam, hogy kifizessem
a számlát, már mindenem megvolt ahhoz,
hogy a **MESTER** akaratát teljesíthessem*

*Amint a pénztárhoz közeledtem, megláttam
az **IMÁT**
És beletettem azt is a már teli kosaramba.
Tudtam, amint kimegyek, használni fogom...*

*A **BÉKE** és a **BOLDOGSÁG**
kicsi polcokon heverték, kihasználtam az
alkalmat, hogy azokból is vegyek;
az **ÖRÖM** a plafonról lógott alá,
vettem egy csomagot abból is.*

*Odaértem a pénztárhoz és megkérdeztem tőle:
mennyivel tartozom?
Ő mosolyogva válaszolt:
"Vidd csak a kosarad, amerre az utad visz..."*

***Ezt a levelet azért küldték Neked, hogy imádkozz.
Az eredetét Hollandiából indították el.
9 szer járta be a Földet.
Megkapásától számított hat napon belül áldásokat
fogsz kapni, de cserében ne tartsd meg magadnak a
levelet! Küldd el ennek a levélnek a másolatait
azoknak az embereknek, akikről azt gondolod, hogy
áldásra van szükségük.
NE KÜLDJ PÉNZT, mivel amit Isten ad, annak nincs
ára.
Ne tartogasd ezt a levelet.
A megkapásától számított 90 órán belül küldd tovább!
Légy szíves, küldj el minél több másolatot ebből a
levélből és várj, mi történik a hatodik napon!***

Strážne - ÖRÖS - 2014

Templomszentelés Szürnyegen

Szép ünnepség keretében adták át rendeltetésének a szürnyegi leányegyház kitarozott templomát. Az ünnepély fényét emelte, hogy a keresztanyai tisztséget dr. vitéz Fáy Istvánné hadtst főápolónő, a keresztapai tisztséget pedig Bernáth Béla magyarsasi földbirtokos, ny. főszolgabíró vállalták. Az ünnepségen részt vett Bornemisza Miklós alispán is. A toronygomb felszentelési beszédet és imát Dobos Sándor esperes mondotta, ugyancsak ő hirdette az Igét a gyülekezetnek. Szolgálatot végeztek még Erdélyi Mihály abarai, Erdélyi Zoltán bodzásujlaki és Kájel Béla gercselyi lelkipásztorok. Elismerés illeti Ráduty Sándor szürnyegi s. lelkészt, aki szakadatlan ösztönzésével valóra váltotta, hogy ez a hegyen épített isten hajléka ünnepelő ruhába öltözhessen.

Zemplén, 1943 július 3

A változások ideje Szürnyegen.

Az a tény, hogy egy – egy gyülekezetben beszolgáló lelkészi váltás, avagy gondnok, illetve pénztáros váltás van, - nem egy nehéz fajsúlyú hír, mert ez bárhol egyházunkban is és más felekezetűeknél is megtörténhet.

A dolgok lényege a háttérben van, hogy mi is történt, vagy történik és ami még fontosabb, - tanulunk – e, okulunk–e, vagy javulunk-e általa ...

A körülmények úgy alakultak, hogy április 14.-én a délutáni istentisztelet keretében került sor a volt gondnokhelyettesünk és ma már új gondnokunk Gönci Árpád eskütételére, melyet if. Demes Tibor beszolgáló lelkészünk vezetett le. A Péter I. 5:1– 4 versei alapján:

„A köztetek levőpresbitereket kérem én, a presbitertárs és a Krisztus szenvedésének tanúja és a megjelenendő dicsőségnek részese. Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömet, sem nem rút nyereszkeskedésből, hanem jóindulattal. Sem nem úgy, hogy uralkodjatoka gyülekezeteken, hanem mint példaképei a nyájnak. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek dicsőségnek hervadatlan koronáját.“

Az eskütétel után virággal köszöntve, áldást kívánva munkájára, aki most már az új választásokig gondnokunk, pénztárosunk és harangozónk is egy személyben.

Ez után polgármesterünk és egyben presbiterünk Kalán Viktor felkérte Tusai Viktort és feleségét Piroskát, hogy fáradjanak az Úr asztalához, hogy megköszönhesse 30 évi önzetlen és buzgósgagos munkájukat, amelynek nyoma ékesen látszódik a templom belsejében és templomunk környékén is, - átadva a virágcsokrokat és az ajándékokat.

Ilyenkor akaratlanul is jönnek a gondolatok: Fel bírjuk-e fogni mennyit fáradozik egy-egy gondnok a gyülekezetéért . A mi esetünkben, ha csak a vasárnapokat és az ünnepnapokat vesszük számba: - több mint 1700 alkalommal jött az első harangszóra , hogy a

„ helyén legyen “! – komolyan véve esküjének azt a záradékát, hogy az egyházam javát elébe helyezem saját ügyemnek.

Megbecsüljük-e, szeretjük-e őket buzgósgagos munkájukért, hogy külsőleg szép, rendezett körülmények között dicsérhetjük Istent alkalomról – alkalomra?

Élettapasztalatból állíthatom: Minél többel teszünk, minél nagyobb áldozatot hozunk egy ügyért – annál inkább a magunkénak érezzük, de hát ezt csak az tapasztalhatja meg, aki gyakorolja. A külső szemlélők nem.

Próbáljuk csak meg: felszólítás nélkül rendbetenni a virágoskertet, vagy lekaszálni a fűvet a templom körül, vagy bármilyen munkát elvégezni, - ezáltal is kimutatna hova tartozásunkat. Merthát hol mutatkozik meg hitünk, ha nem az egymás iránti szeretetben, illetve áldozathozatalban akár embertársi, akár gyülekezeti viszonylatban?

Az élő hit cselekvő hit, - ami szerencsénkre a volt és a jelenlegi gondnokunknál is tettekben nyilvánult és nyilvánul meg.

A Szűrnyeg-i híveknek olyan természetes volt évtizedekig, mint a levegővétel, hogy bármilyen akción mindig minden a legapróbb részletekig meg volt szervezve és bebiztosítva. Talán hiba és, ha a terheket a végtelenségig magára vállalja valaki, mert így a kis komfortérzésünk magától értetődőnek tűnik. Meg kell említenem többek között még egy dolgot, amire csak azok figyelnek fel, akik más gyülekezetből kerülnek ide, - ez tulajdonképpen a volt gondnokunknak az érdeme. A temetések körüli lelki terheket a legnehezebb elviselni az érintetteknek. Ezt Szűrnyegen úgy praktizálják évtizedek óta, (mivel távol lakott a beszolgáló lelkész) hogy a katolikus testvéreknek teret adnak a reformátusok a virrasztás alkalmával és fordítva. Valójában egy falu lakosai vagyunk és fáj mindannyiunknak, ha elveszítünk egy-egy embertársunkat, jó ismerősünket. Viszont, ha együttérzést és tiszteletadást tapasztalunk a körülöttünk élőktől- bizony ez balzsam és könnyít a fájdalmak elviselésében. Ez az a „többlet“, amire vagy születik egy ember, vagy sem !

A közeljövőben is embertpróbáló feladat vár ránk, mert az éven lakhatóvá kell tenni egy romos épületet, hogy lelkészt hívhassunk meg és el ne veszítsük anyaegyházi státuszunkat. Csak remélni merjünk, hogy lelkiismeretes és a hozzáállás, mert sokszor ez nem csak pénzkérdés, sokkal inkább akarat és szeretetteljes jóindulat kérdése, hogy ott segítsünk és azt amire képesek vagyunk.

Demes Tiborné
Szűrnyeg

Opatrenie Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia - hromadné podujatia - bohoslužby zo dňa 05.05.2020

Zverejnené: 06.05.2020

A szeretet prédikátora 70 éves lett

„Mily szép és mily gyönyörűsége,
ha együtt lakoznak az atyafiak.“

Valójában ezzel a két rövid meghatározással nyilvánvalóvá vált az események lényege. Ha azonban érzékeltetni szeretnénk azt a légkört, ami március 21.-én délután betöltötte a Szűrnyeg-i templomi istentiszteletet és az azt követő órákat,- mégiscsak ecsetelni kell a történeteket.

Református gyülekezetünk tagjai a község vezetőségével úgy határoztak, hogy ünnepélyes keretek között köszöntik szeretett lelkipásztorukat Nt.Demes Tibort, aki 2010 március 19-én betöltötte 70. életévét.

A vasárnapi istentisztelet befejeztével Tusai Viktor gondnokunk megkérte a lelkészt és feleségét, hogy mint mindenben most is egymás mellé álljanak az Úr asztalához, mert köszönteni szeretnénk. Kihangsúlyozta, hogy 35 évi Szűrnyeg-i szolgálatának ideje alatt a nyáj megerősödött.

Lelkészüket a különböző népek, nemzetek békés egymásmellettélése szószólójának, a szeretet hirdetőjének ismerték meg, aki igehirdetésével Istenben vezetgetett bennünket. S bizony a mai kor emberének nagy szüksége van ilyen példaadókra.

Parajos Tamás verssel és szólóénekekkel, Kalán Viktória verssel köszöntötte a jubiláló lelkipásztort.

Ezután községünk polgármestere Kalán Viktor köszöntötte, nyomatékat adva annak a meggyőződésének, hogy a szeretet prédikátorában erős jellemű, becsületes és lelkiismeretes ember lakozik. Hosszú sorban köszöntötték lelkipásztorukat a presbíterek is egy – egy kézfogással. A fehér rózsacsokor mellett szép ajándékkal lepte meg a község vezetősége az ünnepeltet.

Ezután következett a görögkatolikus kurátor Volčko Tibor köszöntése szlovák nyelven, mert ők is csatlakoztak az ünnepelt köszöntéséhez.

Ugyanis a jelenben is és a múltban is jó és békességes az egymással – élése e két felekezetnek. Hangsúlyozta a szeretetben való együttélés fontosságát, mely kell, hogy jellemzője legyen a hívő embereknek. Megható volt, ahogy egy – egy szál rózsával, ajándékokkal vonultak a község vezetőivel együtt, így köszöntve a lelkipásztort és feleségét.

Az ünnepi aktus a helyi kultúrházban folytatódott, ahol a nőtestvérek szeretetvendégséget készítettek elő gazdagon megterített asztalokkal. Itt Tusai Viktorné pénztárnok a meghatódottságtól könnyeivel küszködve fejezte ki jókívánságait a jelenlévők nevében – mondván: bárhol, bármikor büszkén állunk tiszteletes úr mellé, hogy ő a miénk!

Majd a templomból átvonult sereg aproja – nagyja egy – egy meleg kézszorítással és csókkal fejezte ki jókívánságát.

Kalán Viktorné nőtestvérünk, hogy oldja a meghatódottságtól, örömtől könnyező embereket, egy kedves, vidám verssel fűszerezte a hangulatot.

Az ünnepeltnek minden jókívánságát kifejezőhöz volt néhány, kedves szava, mint, ahogy azt már megszokhattak Tőle, évtizedeken keresztül. Nagy dolog az ha a gyülekezet – lelkész viszonya olyan, hogy még évtizedek múltán is jól éreztük magunkat együtt és segítjük támogatjuk egymást.

A mindenható Isten éltesse még sokáig a Nagy Tiszteletes Urat.

Adjon erőt, egészséget, áldja életét továbbra is örök szeretetben.

Tusai Viktorné, Szürnyeg

Kr.u.410-460 keletkezett. Hun ezüstveretes szíjvégen rovásírással írva: a Kijevi Nemzeti Múzeumban van. A kijevi múzeumban őrzött Hun övvereten, szíjvégen levő rovásírással írt ima gyönyörű. Nem tudom, hogy tudtok-e róla, hogy a szíjvégen talált rovásírással szövegmegfejtésére Magyar rovásírás szakértőt-nyelvészt kértek fel!!! Előlünk, mégis mindenáron eltitkolták, amíg lehetett.

MIATYÁNK, ISTENÜNK,
BENNÜNK VAN ORSZÁGOD.
ELŐTTÜNK SZENT NEVED,
TÖRVÉNY AKARATOD.

MINDEN NAPUNK GONDJÁT,
MAGADON VISELED.
BŰNEINKET, MINT MÁSNAK,
NEKÜNK ELENGEDED.

TE KEZED VEZET
KÍSÉRTÉSEKEN ÁT, S
LEFEJTED RÓLUNK
GONOSZ JÁRMÁT.

TIÉD A NAGYVILÁG
ÖSSZES HATALMA, ÜDVE,
MINDÖRÖKTŐL KEZDVE,
LEGYEN MINDÖRÖKRE.

Istennek hála ma már nem lehet szinte semmit titokban tartani!!

Érdekesség, hogy az 1960-as évek elején szintén KIJEBEN ((amiről ma már tudjuk, hogy Árpád nagyapja, Álmos őse, ÜGYEK fejedelem, alapította, építette szabír-magyar-várost, híres szabír kovácsiparával. Ott készültek a csodálatos Magyar szabályok. Régészeti feltárás során a Magyar hegyen találtak 9000 darab rovásírással teleírt pergamenpapírt tökéletes állapotban!!!!

A kutató régész Armatov akadémikus az egészet elküldte futárral a Magyar Tudományos Akadémiának úgy gondolván, hogy mi vagyunk a megfejtésében illetékesek!!! Őt száműzték Szibériába!! A 9000 darab pergament pedig szőrén, szálán eltűnt!!! Mai napig semmit nem tudni róla!!

A finnugoristák hallgatnak (vagy lapítanak, mint az a bizonyos a fűben). Ma már kideríthetetlen, hogy megsemmisítették, vagy csak eltűntették, nem tudni. Talány, kinek, illetve kiknek állt az érdekében???? Óriási, pótolhatatlan veszteség, mert minden bizonnyal, hatalmas és teljesen autentikus információs tömeg állna rendelkezésünkre.

A HAZATÉRÉS vagy HONVISSZAFOGLALÁS előtti, alatti és utáni időkből. Smég mennyi minden van, amit eltitkolnak, vagy éppen megsemmisítenek előlünk.

Visszatérve az imához: gyönyörű!!! Nemhiába mondták a GÖRÖGÖK, hogy a szkíták- hunok - magyarok tudnak a legszebben imádkozni ISTENÜKHÖZ!!!!

